

РЕШЕНИЕ

№ 818

гр. Пловдив, 25.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на девети януари през две хиляди двадесет и трета година
в следния състав:

Председател: Кристина Янк. Табакова

при участието на секретаря Радка Ст. Цекова
като разгледа докладваното от Кристина Янк. Табакова Гражданско дело №
20225330107255 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на И. Х. Г., ЕГН
*****, против „Хеброс – 2001“ АД, ЕИК 115260955, с която са предявени обективно
съединени осъдителни искове от с правна квалификация чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 286 ЗЗД вр.
чл. 244, ал. 7 ТЗ и чл. 86 ЗЗД, за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в общ
размер на **3533.62 лева - главница**, представляваща сборът от дължимо възнаграждение за
изпълняваната от ищцата длъжност – член на съвета на директорите на ответното
дружество, формирано, както следва: за месец април 2020 г. – 845 лева, за месец май 2020 г.
– 845 лева, за месец юни 2020 г. – 691.36 лева, за месец юни 2021 г. – 307.27 лева и за месец
юли 2021 г. – 845 лева, както и сумата в общ размер на **570.61 лева – обезщетение за
забава**, за периода от 01.05.2020 г. до 17.05.2022 г., формирано в размер на законната лихва
върху главницата по всяко претендирано възнаграждение, считано от месеца, следващ
дължимостта му по отделните възнаграждения, ведно със законната лихва върху главницата,
считано от подаване на исковата молба в съда – 19.05.2022 г. Претендират се разноски.

В исковата молба се твърди, че от 27.01.2014 г. – 29.07.2021 г., съгласно вписванията
в ТР, ищцата е била избрана да изпълнява длъжността – *** на Съвета на Директорите /СД/
на ответното дружество.

В тази връзка сочи, че с Протокол от 17.10.2014 г. на ОС на акционерите на
дружеството била избрана за *** на СД с мандат от 17.10.2014 г. – 17.10.2017 г., което
обстоятелство било вписано в ТР на 27.01.2014 г. и на 13.11.2014 г., за който мандат,
ответникът ѝ е изплатил всички възнаграждения на изпълняваната от нея длъжност – ****
на СД.

С Протокол от 15.06.2017 г. на ОС на акционерите на дружеството, била избрана за
*** на СД с мандат от 15.06.2017 г. до 15.06.2020 г., което обстоятелство било вписано в ТР
на 29.12.2017 г. Твърди, че за този мандат, ответникът не ѝ изплатил дължимото ѝ

възнаграждение /брутно/ за изпълняваната от нея длъжност – *** на СД – за **месеците април 2020 г. – 845 лева, месец май – 845 лева и юни 2020 г. – 691.36 лева.**

С Протокол от 18.08.2020 г. на ОС на акционерите на дружеството, била избрана за *** на СД с мандат от 22.11.2020 г. до 22.11.2023 г., което обстоятелство било вписано в ТР на 06.10.2020 г. Твърди, че за този мандат, ответникът не ѝ изплатил дължимото ѝ възнаграждение /брутно/ за изпълняваната от нея длъжност – **** на СД – **за месеците юни 2021 г. – 307.27 лева и за месец юли 2021 г. – 845 лева.**

Тъй като, на 23.06.2020 г. пострадала здравословно – претърпяла *** **** – ****, от 25.06.2020 г. до 20.06.2021 г. била в болничен и лекуващия ѝ лекар ѝ препоръчал да намали трудовата си натовареност, ищцата поискала да я освободят като **** на СД.

С Протокол от 10.06.2021 г. на ОС на акционерите била освободена като **** на СД на дружеството, което обстоятелство било вписано в ТР на 29.07.2021 г.

Сочи, че в качеството ѝ на **** на СД винаги е изпълнява вменените ѝ задължения, като ответникът ѝ е изплащал възнагражденията, когато прецени, по негово усмотрение в годината на един, два или три пъти, а размерът на полагащото ѝ се възнаграждение възлизало на минималния осигурителен доход по основни икономически дейности и квалификационни групи, професии за конкретната година.

Твърди, че претендира сумите за възнагражденията си като *** на СД за 2020 г. и 2021 г., по силата на мандатното ѝ правоотношение с ответното дружество, без да има сключен писмен договор за възлагане на управление и извършената ѝ работа като *** на СД на дружеството. Счита, че мандатното ѝ правоотношение е възникнало въз основа на Решение на ОС на акционерите – Протокол от 18.08.2020 г., а правата и задълженията ѝ като *** на СД са разписани в закона и устава.

Твърди още, че на 28.01.2022 г. изпратила и Покана до ответника, по пощата – за доброволно плащане на неизплатените ѝ нетни възнаграждения, редовно получена от ответника на 02.02.2022 г., но в определения от нея срок – до 22.02.2022 г., а и до настоящия момент – плащане на получила.

Моли се за уважаване на предявените искиове, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба в съда. Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът „Хеброс - 2001“ АД, е депозирал писмен отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искиове.

Не оспорва, че ме в посочените в исковата молба периоди, ищцата е била *** на СД на дружеството без самостоятелни правомощия по управление и представителство. Соци, че съгласно чл. 244, ал. 7, изр. второ ТЗ, отношенията с такива **** на съвета могат да бъдат уредени с договор, като сключването му е възможност, но не и правно задължение, като твърди, че в конкретния случай между ищцата – в качеството ѝ на **** на СД и ответното дружество, никога не е бил сключван договор.

Независимо от липсата на сключен формален договор, с решението на ОС на акционерите по чл. 221, т. 4 ТЗ за избор на определено лице като **** на СД, между това лице и дружеството възниква мандатно правоотношение, който факт също не оспорва. Соци, че съдържанието на това мандатно правоотношение се определя от закона, устава на дружеството и решенията на ОСА, като чл. 221, т. 5 ТЗ изрично предвижда, че в компетентността на ОС е да определи възнаграждението на **** на СД, на които не е възложено управлението на дружеството. Затова счита, че за възникване на насрещните задължения на страните по мандатното правоотношение не е достатъчно само приемане на решение на ОС на акционерите за избор на лицето като *** на СД, а е необходимо и решение по чл. 221, т. 5 ТЗ за определяне на възнаграждението на онези **** на СД, които нямат представителни правомощия. Твърди се, че в настоящия случай, ОС на акционерите на ответното дружество никога не е приемало решение за определяне на възнаграждение на **** на съвета, на които не е възложено управлението. Затова счита, че предявените искиове

са неоснователни.

Освен това, възразява, че претенциите за заплащане на възнаграждение за м.юни и м.юли 2021 са неоснователни на друго, самостоятелно основание. В тази връзка сочи, че ищцата е подала Уведомление с вх. № 478/05.04.2021 г. за оставка като **** на СД, поради което счита, че в случая договорът за поръчка е прекратен, поради отказ от довереника, именно от тази дата – 05.04.2021 г. Евентуално, сочи, че макар решението за нейното освобождаване да е вписано в ТР на 29.07.2021 г., откогато има конститутивно действие по отношение на третите за дружеството лица, във вътрешните отношения решението на ОС за нейното освобождаване е настъпило веднага – на 10.06.2021 г., респ. най-късно на посочената дата мандатното правоотношение следва да се счита за прекратено. В посочената хипотеза, счита, че е недължимо възнаграждение и за периода от 01.06.2021 г. до 09.06.2021 г., тъй като ищцата била в отпуск по болест от 21.05.2021 г. до 19.06.2021 г., т.е. ищцата била получила обезщетение за временна нетрудоспособност от НОИ за този период.

В условията на евентуалност оспорва размерите на предявените главни иски, като сочи, че в същите не са отчетени дължимите на законови основания, удържки и евентуално следва да бъдат уважени в нетен, а не в претендиращия брутен размер.

На следващо място, оспорва и предявените акцесорни претенции за мораторно обезщетение, като сочи, че тъй като страните, в конкретния случай, не са уговорили кога е дължима определената престация и това не е определено в закона, забавата настъпва едва след покана за плащане, която му била връчена на 22.02.2022 г.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и с оглед изявленията на страните, намира от фактическа и правна страна, следното:

Страните по делото не спорят, че ищцата е била *** на СД на ответното дружество, в периода от 27.01.2014 г. до 29.07.2021 г., както и, че ищцата е била избрана за *** на СД на ответното дружество, с мандат от 17.10.2014 г. до 17.10.2017г., както и от 15.06.2017 г. до 15.06.2020 г., последното обстоятелство, вписано в ТР на 29.12.2017 г.; че ищцата е поискала от ответното дружество да бъде освободена като **** на СД, предсрочно – преди изтичането на мандата ѝ, за което с Протокол от 10.06.2021 г. на ОС на АД била освободена като **** на СД на ответника, което обстоятелство било вписано в ТР на 29.07.2021 г. /виж Определение по чл. 140 ГПК № 8895/18.08.2022 г. –л.88-90/.

Съдът приема тези факти за доказани, вкл. като ги съпостави с приетите писмени доказателства.

По делото като писмени доказателства са приети – разпечатка от ТР по партидата на „Хеброс 2001“ АД – История за **** на Съвета на директорите, за периода от 18.04.2008 г. – 29.07.2021 г. /л.5-7/; Покана за свикване на редовно годишно Общо събрание на акционерите на „Хеброс 2001“ АД на 25.07.2013 г., с посочен дневен ред, вкл. и за избор на нов **** на СД – И. Х. Г. /л.7/; Протокол от 17.10.2014 г. от проведено ОС на акционерите „Хеброс 2001“ АД, с който е избран състав на СД за нов тригодишен мандат, считано от датата на ОС на акционерите - 17.10.2014 г. – 17.10.2017 г., в който състав е и И. Х. Г. /л.8-9/; Протокол от проведено ОС на съдружниците в „Хеброс Бус“ ООД от 15.06.2017 г., с който включително е взето решение и са избрани **** на СД, сред които е и И. Х. Г., с мандат от три години /л.10-12/; Протокол от 22.11.2017 г. от проведено ОС на акционерите на „Хеброс 2001“ АД, с който е избран състав на СД за нов тригодишен мандат, считано от датата на ОС на акционерите - 22.11.2017 г. – 22.11.2020 г., в който състав е и И. Х. Г. /л.13/; Съгласие и декларация по чл. 234, ал. 3 ТЗ и чл. 160, ал. 2 ТЗ от И. Х. Г. /л.14/; Протокол от 15.06.2017 г. от проведено ОС на акционерите на „Хеброс Бус“ АД, с взето решение, вкл. и е избрана за **** на СД на „Хеброс Бус“ АД И. Г. /л.15/; Протокол от 31.05.2018 г. от проведено ОС на акционерите на „Хеброс 2001“ АД, на което е присъствала като *** на СД вкл. и И. Х. Г. /л.16-17/; Протокол от 18.08.2020 г. от проведено ОС на акционерите на „Хеброс 2001“ АД, с който е избран състав на СД за нов тригодишен мандат, считано от датата на изтичане на

мандата им - 22.11.2020 г. – 22.11.2023 г., в който състав е и И. Х. Г. /л.18-20/; Протокол от 10.06.2021 г. от проведено ОС на акционерите на „Хеброс 2001“ АД, с който вкл. е взето решение за освобождаване на И. Х. Г. като **** на СД, поради подадено от последната Уведомление с вх. № 478/05.03.2021 г. за оставка като **** на СД /л.21-22/; Протокол от 08.09.2021 г. от проведено ОС на акционерите на „Хеброс 2001“ АД, с който вкл. е приет и одобрен годишния счетоводен отчет за 2020 г., както и са освободени от отговорност **** на СД за дейността им през 2020 г. /л.23-24/.

Приети са и като писмени доказателства Уведомление – оставка от И. Х. Г. до „Хеброс бус“ АД, с вх. № ***/05.04.2021 г., по чл. 233, ал. 5 ТЗ, за освобождаването ѝ като *** на СД, поради влошено здравословно състояние /л.84/; Извлечение от Дневника ЕДСД на „Хеброс бус“ АД, видно от което е уведомлението на И. Г. е входирано във ответното дружество на 05.04.2021 г. /л.85-87/.

Като писмени доказателства по делото са приети и - Доклад за дейността на „Хеброс 2001“ АД за 2019 г., съставен от *** **** на ответното дружество, в който вкл. е отразено, че възнаграждението на **** на СД на „Хеброс“ 2001“ АД са гласувани от ОС и възлизат на минималния осигурителен доход по ОИД. /л.25/; Устав на „Хеброс 2001“ АД от 02.07.1998 г. /л.26-32/, съгласно чл. 24, т. 4 от който е посочено, че ОС на *** определя броя, избира и освобождава **** от СД и определя възнаграждението за участието в него; Устав на „Хеброс 2001“ АД от 02.07.1998 г., изменен на ОС от 20.07.2006 г. /л.33-38/, съгласно чл. 28, т. 4 от който е посочено, че ОС на ***** определя броя, избира и освобождава **** от СД и определя възнаграждението за участието в него; Устав на „Хеброс 2001“ АД от 02.07.1998 г., изменен на ОС от 20.07.2006 г., изменен на ОС от 18.08.2020 г. /л.39-44/, съгласно чл. 28, т. 4 от който е посочено, че ОС на ***** определя броя, избира и освобождава членовете от СД и определя възнаграждението за участието в него.

По делото като писмено доказателство е приета и Покана за доброволно изплащане на трудово възнаграждение, изпратена на 27.01.2022 г. от И. Х. Г., до „Хеброс – 2001“ АД, получена на 02.02.2022 г. - за изплащане на полагащото ѝ се възнаграждение като **** на СД в размер на 2748.81 лева – за месеците април, май и юни 2020 г. и месеците юни и юли 2021 г., в срок до 22.02.2022 г. по посочената в поканата банкова сметка. /л.45-46/.

Приети са и като писмени доказателства – Движение по сметката на И. Х. Г., от 01.01.2018 г. – 21.04.2022 г./л.47-48/, за постъпили суми от „Хеброс 2001“ АД, с посочено основание „възнаграждение на СД“ в периода от 24.04.2018 г. – 30.06.2020 г.; Справки – данни за осигуряването на И. Х. Г. за периода от 01.03.2020 г. – 31.07.2021 г. /л.49-50/, издадени от НАП, ТД – П., от осигурителя „Хеброс 2001“ АД.

По делото са приети и като писмени доказателства – Приложение № 1 към чл. 9, т. 1 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г. и за 2022 г. /л.62-71/, за минимален осигурителен доход по основни икономически дейности и квалификационни групи професии.

По делото са приети и като писмени доказателства – 2 броя Болнични листове за временна неработоспособност на И. Х. Г., издадени за период на болничен от 25.06.2020 г. – 01.08.2020 г. и от 21.05.2021 г. – 19.06.2021 г. /л.82-83/

От заключението на в. л. по изготвената съдебно-счетоводна експертиза, прието като обективно, компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че размерът на неизплатеното **брутно** възнаграждение на И. Г. за изпълняваната от нея длъжност – ****на СД на ответното дружество за отработените дни в периода м.април, май и юни 2020 г. вкл. и за периода м.юни и юли 2021 г. вкл., е в общ размер на 3456.81 лева. В. л. установява също, че мораторна лихва за забава върху сумата, представляваща неизплатено брутно възнаграждение по месеци за процесния период, по основен лихвен процент на БНБ плюс 10 пункта, считано след 30-то число на месеца, следващ месеца, за който е неизплатената сума до датата на завеждане на исковата молба в съда – 19.05.2022 г., е в общ размер на

530.61 лева. В. л. сочи също, че размерът на неизплатеното **нетно** възнаграждение на И. Г. за изпълняваната от нея длъжност – *** на СД на ответното дружество за отработените дни в периода м.април, май и юни 2020 г. вкл. и за периода м.юни и юли 2021 г. вкл., след приспадане на законово направените удържки/за осигуровки за ДОО, за ЗОВ и ДДФЛ/, както и след като се съобразят дните, за които са изплатени на ищцата от НОИ обезщетения за временна нетрудоспособност, е в общ размер на 2 748.81 лева. В. л. установява също, че мораторна лихва за забава върху сумата, представляваща неизплатено нетно възнаграждение по месеци за процесния период, по основен лихвен процент на БНБ плюс 10 пункта, считано след 30-то число на месеца, следващ месеца, за който е неизплатената сума до датата на завеждане на исковата молба в съда – 19.05.2022 г., е в общ размер на 423.30 лева. В. л. установява още, че в счетоводните сметки и регистри на ответното дружество за претендираните месеци – за периода м.април, май и юни 2020 г. вкл. и за периода м.юни и юли 2021 г. вкл. са начислени на ищцата възнаграждения за изпълняваната от нея длъжност – **** на СД, внесени са дължимите данъци и осигуровки върху начислените възнаграждения и нетния размер на възнагражденията към 03.01.2023 г. са счетоводно отразени по счетоводна сметка 421/2 „Депоненти“. В. л. установява също, че за периода от 07.05.2013 г. (т.е. от 27.01.2014 г. датата на вписване на ищцата в ТР) – 29.07.2021 г. са изплатени на ищцата възнаграждения като член на СД на ответното дружество от началото на периода до 31.03.2020 г. вкл. Соци, че от 25.06.2020 г. - 20.06.2021 г. ищцата е била в болнични поради временна нетрудоспособност. Установява и, че за периодите от 01.04.2020 г. – 24.06.2020 г. вкл. и от 21.06.2021 г. – 28.07.2021 г. вкл. на ищцата не се изплатени възнаграждения като *** на СД на ответното дружество.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

За успешното провеждане на предявените икове, ищецът следва да докаже фактите, които сочи да обуславят исковата му претенция – наличие на мандатно правоотношение между ищцата и ответното дружество като *** на СД на ответното дружество за процесния период; уговорка за дължимост на конкретно възнаграждение; както и изправността си – че в процесния период е изпълнявала задълженията си като *** на СД на ответното дружество; възникнало задължение за плащане на уговорената сума в претендирания размер за ответника, който не е погасил същата, т.е. да докаже по основание и размер претенцията си. Следва да се установи и падежа на задължението на ответника, както и периода и размера на претенцията за обезщетение за забава.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване, както и да установи възраженията си в отговора, а при установяване наличието на дълг, следва да докаже, че е погасил.

При така разпределената доказателствена тежест, съдът намира следното:

Страните по делото не спорят, а и от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че ищцата е била *** на СД на ответното дружество, в периода от 27.01.2014 г. до 29.07.2021 г., както и, че ищцата е била избрана за *** на СД на ответното дружество, с мандат от 17.10.2014 г. до 17.10.2017 г., както и от 15.06.2017 г. до 15.06.2020 г., последното обстоятелство, вписано в ТР на 29.12.2017 г.

Страните по делото не спорят, а и от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че ищцата е поискала на 05.04.2021 г. от ответното дружество да бъде освободена като *** на СД, предсрочно – преди изтичането на мандата ѝ, поради влошено здравословно състояние, за което с Протокол от 10.06.2021 г. на проведеното ОС на **** на АД е била освободена като член на СД на ответника, което обстоятелство било вписано в ТР на 29.07.2021 г.

С избора на ищцата като *** на СД на ответното дружество с нея възниква мандатно правоотношение, независимо от сключването на писмен договор за това. Сключването на договор за управление с ищцата като *** на СД, който не е изпълнителен член е

факултативно и договорът не е задължителен елемент от мандатното правоотношение с акционерното дружество. В този смисъл е и практиката на ВКС – Решение № 150/29.05.2015 г. по гр.д. № 5272/2014 г., IV г.о., Решение № 108/08.10.2015 г. по т.д. № 2263/2014 г., II т.о., ТК и др./

Ето защо и с оглед на така установените безспорни обстоятелства, съдът намира, че е доказана първата предпоставка за успешното провеждане на предявените иски, а именно, че е било налице мандатно отношение между ищцата и ответното дружество като **** на СД на ответното дружество за процесния период.

По спорния въпрос за възмездния характер на договора за управление с *** на СД на АД, е налице непротиворечива практика по правилното приложение на материалния закон, сочеща, че мандатното правоотношение с **** на СД по чл. 244, ал. 7 пр. второ ТЗ възниква от решението на ОС на акционерите по чл. 221, т. 4 и т. 5 ТЗ, с което се избира *** на СД и се определя и размера на възнаграждението, като сключването на писмен договор и отделното уговаряне на възнаграждение, е **факултативна** възможност по чл. 244, ал. 7 ТЗ, като е допустимо и управлението да е безвъзмездно.

В случая, макар да не е посочено конкретно решение на ОС на акционерите относно определено възнаграждение на **** на СД на ответното дружество, извод за наличие на такова, в т.ч. и за процесните периоди, се извлича косвено от други доказателства - от представения като писмено доказателство по делото и неоспорено от ответника – Доклад за дейността на „Хеброс 2001“ АД за 2019 г. от *** ****, в който е посочено, че **възнаграждението на **** на СД на „Хеброс 2001“ АД са гласувани от ОС и възлизат на минималния осигурителен доход по ОИД** /каквито Доклади за дейността на ответното дружество са приложени за съответните години към обявените по партидата на дружеството - ГФО, видно от служебно направена справка в ТР по партидата на ответното дружество (обявени актове); от Справката – Данни за осигуряването на ищцата за периода от 01.03.2020 г. – 31.07.2021 г., както и от заключението на ССЕ, което съдът кредитира като компетентно изготвено.

За процесните периоди, минималният месечен осигурителен доход по основни икономически дейности и квалификационни групи професии – 2020 г., съответно 2021 г., определен в Приложение № 1 към чл. 9, т. 1 от ЗБ към ЗБДОО за съответната година, определен съобразно с дейността на дружеството и длъжността, съответстваща на заеманата от ищеца /т.62/т.63/, е определен на 845 лева. Няма спор, а и се установява от приетото заключение на ССЕ, че това е месечното възнаграждение, което е било изплащано, макар и със закъснения на ищцата, за периодите, предхождащи процесните.

Доколкото ответникът не е установил заплащането на възнаграждение за месеците май, юни и юли 2020 г., искът за този период е основателен и същият е в общ размер на 2381.36 лева, представляващ сбора на определените от заключението на съдебно – счетоводната експертизата, възнаграждения, както следва: 845 лева – дължимо възнаграждение за месец април 2020 г.; 845 лева – дължимо възнаграждение за месец май 2020 г. и 691.36 лева – дължимо възнаграждение за месец юни 2020 г.

За претендираните възнаграждения за месец юни 2021 г. и месец юли 2021 г., съдът намира, че искът е неоснователен, поради следното:

Задължението на АД за възнаграждение на *** на СД отпада с прекратяване на договора за възлагане на управление или с взимане на решение относно възнаграждението от ОС на ****, в чиято компетентност е това, като **решението на ОС поражда незабавно действие във вътрешните отношения в дружеството**, а предвиденият конститутивен ефект на вписването намира проявление по отношение на трети за дружеството лица. В този смисъл е и практиката на ВКС - Решение № 39/15.04.2011 г. по т.д. № 526/2010 г. на I т.о., Решение № 135/09.11.2009 г. по т.д. № 184/2009 г- на I т.о., Решение № 39/15.04.2011 г. по т.д. № 526/2009 г., I т.о., Решение № 108/08.10.2015 г. по т.д. № 2263/2014 г., II т.о., ТК.

От приетото като писмено доказателство по делото – Протокол от 10.06.2021 г. от проведено ОС, се установява, че ищцата е освободена като **** на СД на дружеството с взето решение от **10.06.2021 г.**, поради което и съдът намира, че до тази дата ѝ се дължи възнаграждение. Видно от представените по делото като писмено доказателство – Болничен лист за временна неработоспособност от 19.06.2021 г., ищцата е била в болничен за периода от 21.05.2021 г. – **19.06.2021 г.**, което се установява и от заключението на съдебно – счетоводната експертиза, според което на ищцата би се дължало за месец юни 2021 г. възнаграждение в размер на 307.27 лева, но то е за периода от 21.06.2021 г. – 30.06.2021 г., който е следващ нейното освобождаване /10.06.2021 г./.

Ето защо съдът намира, че предявения иск, с който се претендират възнаграждения за месец юни 2021 г. и месец юли 2021 г., е неоснователен, тъй като ищцата е освободена като *** на СД на ответника от 10.06.2021 г., като за периода от 01.06.2021 г. – 09.06.2021 г., макар принципно да ѝ се било дължало възнаграждение, в конкретния случай такова не е дължимо, доколкото ищцата е била в болничен.

От изложеното следва, че предявеният главен иск следва да се уважи за сумата в общ размер от 2381.36 лева, представляваща сбора от дължимо възнаграждение за месец юни 2021 г. и месец юли 2021 г., а за разликата над 2381.36 лева до пълния предявен иск в общ размер от 3533.62 лева, следва да се отхвърли като неоснователен.

Уважената главница е за лихвоносно вземане и съответно следва да се уважи и искането за присъждане на законна лихва върху нея, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 19.05.2022 г.

По отношение на акцесорния иск – за претендираното обезщетение за забава върху главницата, съдът намира следното:

Според заключението на съдебно – счетоводната експертизата, по назначената съдебно-счетоводна експертиза, прието като обективно, компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че графикът за изплащане на възнагражденията и обезщетенията в ответното дружество е 30-то число на месеца, следващ месеца, за който се дължи сумата. От заключението се установява, че дължимото обезщетение за забава за неизплатеното възнаграждение за месеците април, май и юни 2020 г., за периода от **30.05.2020 г.** - 19.05.2022 г. /датата на исковата молба/, е в общ размер на 450 лева.

Предвид отхвърлянето на предявената главница за възнагражденията за месец юни 2021 г. и месец юли 2021 г., съдът намира, че по отношение на недължимостта на това главно вземане, не се дължи и обезщетение за забава.

Ето защо и предвид изложеното, съдът приема, че иска за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 450 лева – представляващо обезщетение за забава, за периода от 30.05.2020 г. - 17.05.2022 г., е основателен и доказан, поради което и следва да се уважи, като за разликата до пълния предявен размер от 570.61 лева и за периода от 01.05.2020 г. – 29.05.2020 г., ще бъде отхвърлен.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора при настоящото му разглеждане, разноски се дължат на двете страни, по съразмерност, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК.

Ищецът е направил искане, представил е списък по чл. 80 ГПК и доказателства за плащане на: 191.35 лева – ДТ, 150 лева - ССЕ и 520 лева – заплатено адвокатско възнаграждение. По съразмерност се дължат 594.20 лева.

Ответникът е направил искане и доказателства за плащане на: 150 лева - ССЕ и 480 лева – заплатено адвокатско възнаграждение. По съразмерност се дължат 195.39 лева.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ХЕБРОС - 2001” АД, ЕИК 115260955, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. „Македония“ № 2Б, Автогара „Родопи“, ет. 2, представлявано от *** ***** В. Д., да заплати И. Х. Г., ЕГН *****, с адрес: с. В., ул. „***“ № *, общ. П., следните суми: сумата в общ размер на **2 381.36 лева** /две хиляди триста осемдесет и един лева и тридесет и шест стотинки/ - **главница**, представляваща сборът от дължимо възнаграждение за изпълняваната от ищцата длъжност – *** на съвета на ***** на ответното дружество, формирано, както следва: за месец април 2020 г. – 845 лева, за месец май 2020 г. – 845 лева, за месец юни 2020 г. – 691.36 лева; сумата в общ размер на **450 лева** /четиристотин и петдесет лева/ - представляваща **обезщетение за забава**, за периода от 30.05.2020 г. - 17.05.2022 г., **ведно със законната лихва върху главницата**, считано от датата на завеждане на исковата молба - 19.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **594.20 лева** /петстотин деветдесет и четири лева и двадесет стотинки/ - **разноски** по съразмерност за настоящото производство, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца за разликата над сумата от 2 381.36 лева до пълния предявен размер от 3533.62 лева – главница, представляваща сборът от дължимо възнаграждение за изпълняваната от ищцата длъжност – *** на съвета на директорите на ответното дружество, формирано: за месец юни 2021 г. – 307.27 лева и за месец юли 2021 г. – 845 лева, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения акцесорен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца за разликата над 450 лева до пълния предявен размер от 570.67 лева - обезщетение за забава за периода от 01.05.2020 г. - 17.05.2022 г., както и за периода от 01.05.2020 г. – 29.05.2020 г.

ОСЪЖДА И. Х. Г., ЕГН *****, с адрес: с. В., ул. „***“ № *, общ. П. да заплати на „ХЕБРОС - 2001” АД, ЕИК 115260955, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. „Македония“ № 2Б, Автогара „Родопи“, ет. 2, представлявано от *** ***** В. Д. сумата в размер на 195.39 лева /сто деветдесет и пет лева и тридесет и девет стотинки/ - **разноски** по съразмерност за настоящото производство.

Решението може да се обжалва пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____